

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Frańczak (przewodniczący)

SSN Maciej Pacuda

SSA Marek Procek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa S. J.
przeciwko Marszałkowi Województwa (...)
o świadczenie i odsetki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 23 lutego 2017 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w Ł.
z dnia 18 listopada 2016 r., sygn. akt VIII Pa (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Ł. oddalił powództwo S. J. skierowane przeciwko pozwanemu Marszałkowi Województwa (...) o zapłatę kwoty w łącznej wysokości 646,06 zł oraz ustawowych odsetek od kwoty 3.479,63 zł od stycznia 2015 r. do dnia zapłaty.

Następnie, Sąd Okręgowy w Ł. w wyroku z dnia 7 lipca 2016 r. oddalił apelację powoda od przedstawionego wyżej orzeczenia.

Postanowieniem z dnia 7 września 2016 r. Sąd Okręgowy w Ł. odrzucił osobistą skargę kasacyjną powoda od wyroku tegoż Sądu z dnia 7 lipca 2016 r.

W uzasadnieniu przedstawionego postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, iż skarga kasacyjna powoda zgłoszona została z naruszeniem art. 87¹ k.p.c., w sprawie, w której ze względu na wartość przedmiotu sporu (art. 398¹ § 1 k.p.c.) nie była dopuszczalna.

Powód złożył osobiste zażalenie na przedstawione postanowienie.

Zarządzeniem z dnia 10 października 2016 r. powód wezwany został do uiszczenia w terminie 7 dni opłaty od zażalenia w wysokości 30 zł, pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2016 r. Sąd Okręgowy w Ł. odrzucił zażalenie powoda S. J. na postanowienie tegoż Sądu z dnia 7 września 2016 r. odrzucające skargę kasacyjną powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 7 lipca 2016 r., wobec jego nieopłacenia.

W dniu 5 grudnia 2016 r. powód złożył osobiste zażalenie na przedstawione postanowienie z dnia 18 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie należało odrzucić.

Otóż bowiem, zgodnie z treścią art. 394¹ § 1 pkt 1 k.p.c. na postanowienia Sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Stosownie do art. 87¹ k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje jednak zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, które dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed Sądem niższej instancji. Odstępstwo od tej zasady przewidziane jest jedynie w odniesieniu do postępowania o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, a także gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor prawa lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Powód bez wątpienia nie posiada wymienionych wyżej przymiotów, zaś wniesione przez niego osobiste zażalenie nie dotyczy postępowania o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, lecz kwestii związanych z zasadnością odrzucenia jego skargi kasacyjnej. Dlatego też zażalenie to winno być sporządzone i wniesione przez profesjonalnego pełnomocnika, czyli przez jedną z wyżej wymienionych osób. Nie respektując wynikającego z treści art. 87¹ k.p.c. przymusu adwokacko-radcowskiego, ubezpieczony doprowadził zatem do sytuacji, w której jego osobiste zażalenie - jako niedopuszczalne z innych przyczyn - musiało podlegać odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2005 r., I PZ 22/05, OSNP 2006 nr 21-22, poz. 330).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.